

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hegedűs D. Andrea pártfogó ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a dr. Kandikó Magdolna ügyvéd (**cím**) által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. ... jogtanácsos (**II. rendű alperes címe**) által képviselt II.rendű alperes neve(**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperesek ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 30. napján meghozott 8.P.24.690/2015/36. számú ítélete ellen a felperes részéről 37. sorszám alatt előterjesztett és 39. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer), a II. rendű alperesnek 5.000 (Ötezer) forint másodfokú perköltséget. A le nem rótt 30.800 (Harmincezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli. A pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére teljes egészében az állam köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Bíróság a 2011. szeptember 13. napján meghozott .../2011/11. számú, 2011. szeptember 13. napján jogerőre emelkedett ítéletével a felperest cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte minden ügycsoport tekintetében. A ... Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala (továbbiakban: gyámhivatal) a 2012. május 21. napján meghozott .../2012. számú határozatával a felperes részére korábban kirendelt **K.K.** hivatásos gondnokot gondnoki tisztségéből felmentette és ezzel egyidejűleg a felperes részére hivatásos gondnokként az I. rendű alperest rendelte ki. Az I. rendű alperes kezdeményezésére a ... Hivatala az .../2012. számú, 2012. december 7. napján kelt határozatával a felperes részére 2011. november 9. napjától aktív korúak ellátására való jogosultságát állapította meg, azzal a rendelkezéssel, hogy az ellátás felét közvetlenül a felperes kapja meg, míg annak másik felével a felperes részére kijelölt hivatásos gondnok jogosult rendelkezni.

A gyámhivatal a 2013. október 31. napján kelt .../2013. számú határozatával a 2012. május 30. és 2013. március 31. közötti időszakra az I. rendű alperes részéről előterjesztett gondnoki számadást 216.400 forint bevétellel, 192.075 forint kiadással és 24.325 forint maradványösszeggel elfogadta, mely határozat 2013. november 22. napján jogerőre emelkedett. A határozat alapját képező gondnoki számadást az I. rendű alperes a felperesnek előzetesen bemutatta, aki azt 2013. július 10.

napján aláírásával elfogadta. Az adott időszakban a felperes a fővárosi ... Kórház Pszichiátriai Osztályán tartózkodott túlnyomórészt fekvőbeteg ellátottként.

A ... Bíróság a 2014. június 12. napján meghozott .../2014/9. számú ítéletével a .../2011/11. számú ítélettel a felperes cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezését megszüntette és elrendelte a felperes törlését a gondnokoltak névjegyzékéből. Az ítélet 2014. július 11. napján emelkedett jogerőre.

Az I. rendű alperes 2013. április 1. és 2014. március 31. napja közötti időszakra vonatkozó számadását a gyámhivatal a 2014. augusztus 4. napján kelt ...-2014. számú határozatával elfogadta. E határozatot a II. rendű alperes neve Szociális és Gyámhivatala megsemmisítette, mert az elsőfokú döntés meghozatalának időpontjában a felperes gondnokság alá helyezése már megszűnt. E határozat indokolásából kitűnően az I. rendű alperes a gondnokság alá helyezés megszüntetésére tekintettel annak tartozik végszámadással, aki a továbbiakban a vagyon felett rendelkezni jogosult.

Mivel a gyámhivatal később értesült a felperes gondnokság alá helyezésének megszüntetéséről, a 2014. december 3. napján kelt .../2014. számú határozatával az I. rendű alperest gondnoki tisztségéből felmentette. Tájékoztatva a felperest, hogy a vagyona felett rendelkezni jogosult és a gondnoka vele szemben a határozat közlését követő 15 napon belül végszámadásra köteles.

A felperes keresetében egyetemlegesen kérte az alpereseket kötelezni 384.682 forint és annak 2014. július 1-től járó törvényes mértékű kamata megfizetésére. Követelése ténybeli alapjaként előadta, hogy az I. rendű alperes nem megfelelően számolt el részére, ugyanis az előterjesztett elszámolásokban kiadásként tüntette fel a részére átadott összegeket, melyeket igazoló átvételi elismervények hamisak. A felperes ugyanis az I. rendű alperestől 2014 áprilisáig egy alkalommal, 2012 decemberében kapott csak pénzt, amikor szociális segélyét folyósítani kezdték. Emellett kifogásolta az elszámolásokban terhére költségként feltüntetett üzemanyag vásárlást és telefon feltöltést. Mindezekre tekintettel, álláspontja szerint a 2012. áprilistól 2013 márciusáig terjedő időszakra követelése 155.000 forint, ami a részére kifizetésként feltüntetett, ténylegesen azonban át nem adott összegek, valamint 24.325 forint pénzmaradvány. A 2013. áprilistól 2014. áprilisig terjedő időszakra a ki nem fizetett összeg 140.000 forint, a maradvány 25.357 forint, továbbá a 2014. áprilistól 2015. januárig terjedő időszakban a részére ki nem fizetett összeg 40.000 forint. Az I. rendű alperes vele szemben csalárdul járt el, kitöltetlen elismervényeket íratott vele alá és azokba utólag írt bele különböző összegeket, amelyeket valójában részére nem adott át. Mindezek mellett, a felperes álláspontja szerint a gondnok kirendelés ügyében eljáró, a ... Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala a gondnok személye tekintetében elmulasztotta a megfelelő tájékoztatást, a megbízott gondnok megválasztásában, utasításokkal ellátásában és felügyeletében mulasztás terheli. Sérelmezte a felperes, hogy a gyámhivatal a kirendelt gondnok lakcíméről ... címet jelölt meg (cím) és nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a kirendelt gondnok költségei az ő szociális támogatását terhelik. Ilyen költségként került elszámolásra támogatása terhére a **D.-ben** vásárolt üzemanyag 3.998 forint összegben, valamint egy 3.500 forintos mobil feltöltés a 2013. július 12-i elszámolásban. Amennyiben tudja a felperes, hogy részére vidékről bejáró gondnokot rendelnek ki, a kirendelés ellen fellebbezett volna. Mindezekre tekintettel a II. rendű alperes az I. rendű alperessel egyetemlegesen köteles a felperes által követelt összeget megfizetni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes védekezésében utalt arra, hogy számadását mindig pontosan vezette és azt a gyámhivatal rendre elfogadta. Az elismervényben feltüntetett összegeket ténylegesen átadta a felperesnek és az átadást a felperes aláírásával igazolta. A felperest rendszeresen látogatta,

elhelyezésével kapcsolatos ügyeit intézte, ami miatt többször kellett telefonálnia, továbbá a felperessel is telefonon tartotta a kapcsolatot, az üzemanyagköltségek a felperessel való kapcsolattartás során merültek fel.

A II. rendű alperes álláspontja szerint a hivatásos gondnok kiválasztásában körültekintően járt el, személye ellen a felperes kifogást nem emelt. A hivatásos gondnok az elszámolásokat megfelelően készítette el, a felszámított költségek a felperes ellátásából eredtek és az elismervényeken szereplő összegeket a felperes ténylegesen átvette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 30.000 forint, a II. rendű alperesnek 20.000 forint perköltséget. A 23.080 forint eljárási illeték az állam terhén marad, a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint a kereset alaptalan. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 7. §-a szerint, a Ptk. hatálybalépése előtt kirendelt gondnok jogaira és kötelezettségeire a Ptk. hatálybalépését követően az új rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ptk. 2:36. § (1)-(3) bekezdései szerint a gondnok tevékenységét a gyámhatóság felügyeli, a működéséről és a gondnokolt vagyonáról vezetett nyilvántartásba a gondnokolt bármikor betekinthez. A Ptk. 2:37. § (4) bekezdése értelmében a gondnoki tisztség megszűnését követő 15 napon belül a hatóság felé végszámadást köteles előterjeszteni, de ha a gondnoki tisztség azért szűnik meg, mert a cselekvőképességét a gondnokolt visszanyeri, akkor a gondnok a fő szabályként közvetlenül neki tartozik elszámolással. A Gyer. 158/A. § (5) bekezdése és a 158/B. §-ából következően, a gondnoknak a gondnokolt felé közvetlenül kell elszámolnia a vagyon korábbi kezelésével. A számadások helyességének vizsgálata - akár a gondnokolt jelzései alapján - a hivatal feladata, az erre vonatkozó kötelezettség elmulasztása esetén akár számadásra kötelezés iránti per is indítható a gondnokolt érdekében (158/C. § (1) bekezdés). A nem megfelelő (vég) számadással okozott kár megtérítésére a Ptk. kártérítésre vonatkozó szabályai vonatkoznak (158/C. § (3) bekezdése). Mindezekre tekintettel a felperes által az I. rendű alperessel szemben előterjesztett igény valójában nem számadásra kötelezésre irányul, hanem kártérítési jellegű.

A keresetben megjelölt első időperiódus vonatkozásában az I. rendű alperest a számadási kötelezettség a gyámhivatal felé terhelte. Ezen elszámolását a gyámhivatal a tényállásban megjelölt határozatával elfogadta, azt a felperes előzetesen kézjegyével ellátta és annak valóságát nem vonta kétségbe. A számadások hiányosságát és erre alapítva kárigényét túlnyomórészt a felperes arra alapította, hogy az általa aláírt egyszerű okiratok tartalmával ellentétben, az azokban feltüntetett összegeket az I. rendű alperestől nem vette át. Az elismervényeket a felperes kézjegyével látta el, amit a perben magáénak ismert el és ezek tekintetében a bíróságnak aggálya nem merült fel (Pp. 163. § (2) bekezdése). Az ilyen nyilatkozatok megtétele a Ptk. 2:20. § (3) bekezdés d) pontja alapján érvényesnek tekinthető, és az okiratok tartalmát meg nem hamisítottak kell tekinteni. Erre figyelemmel a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az okiratok tartalmával szemben az adott pénzüsszegek részére való átadása nem történt meg. E kötelezettségének a felperes nem tett eleget.

Az okiratokkal kapcsolatban ellentmondásos a felperes előadása. 2012 decemberében 15.000 forint, valamint 2014. április és 2015. január között havonta 10.000 forint átvételét elismerte ugyanolyan elismervények alapján. Ezzel szemben az utóbbi időszakra azt állította, hogy az elismervényekben feltüntetett havi 5.000 forint átvételének aláírása ellenére, ezek az összegek részére nem kerültek átadásra, továbbá 2012 áprilisától 2014 márciusáig valamennyi átvételt nyugtázó aláírás ellenére állította, hogy az adott összegeket nem vett át. Mindezekre tekintettel relativizálható az a felperesi állítás, hogy a gondnok egyes esetekben üres elismervényeket íratott vele alá és azzal vezette félre,

hogy azok segítségével részére pénzt fog felvenni. A nagyszámú, üres állapotú elismervények aláírására vonatkozó felperesi előadás vitatható, mellyel kapcsolatos kétségek őt terhelik. Az első időszakban a felperes fekvőbeteg volt a ... Kórházban, de időnként kimenőre távozhattott. Az, hogy ebben az időszakban több ízben csak azért jelent meg gondnoka kérésére az ... úton, hogy üres elismervényeket írjon alá, nem csak az I. rendű alperes tagadása miatt nem fogadható el, hanem azért sem, mert addigra már saját előadása szerint is vett át elismervény alapján pénzt az I. rendű alperestől. Azt az I. rendű alperes nem vitatta, hogy a kórházon kívül is történt a felperes felé pénzátadás, ami azonban inkább a második időszakra vonatkozott. Előadásának azért adott nagyobb súlyt a bíróság a bizonyítékok mérlegelése során, mert ebben az időszakban a felperes állapota a rendelkezésre álló adatok szerint már jobban megengedte a kórházon kívüli mozgását, tartózkodását.

A kórház orvosigazgatója által kiállított okirat, valamint dr. **F.F.-né** és **F.B.-né** tanúk vallomása arra utal, hogy az I. rendű alperes rendszeresen látogatta a felperest a kórházban és többször eljárta érdekében, többek között akkor, amikor a kórházból való kikerülése miatt végleges elhelyezése érdekében kellett intézkednie. A felperes kezelőorvosának, környezetének évekig nem tett említést arról a kifogásáról, amit csak a perben hozott fel, nevezetesen, hogy a gondnok részéről pénzátadás nem történt. Ezzel kapcsolatban nem elfogadható az az állítása, hogy a sérelmezett helyzetről csak akkor szerzett tudomást, amikor a gondnokság alá helyezésének megszűnését követően a gyámhivatali iratanyagot megismerte. Kezelőorvosa vallomása szerint, 2015-ben állapotromlása során a felperes környezetével ellenséges hangulatba került és nem csak a gondnokán kért számon hasonló hiányosságokat, hanem közvetlenül az őt ellátó környezetén is. **F.B.-né** tanúvallomása szerint többször látta, amikor a felperes papírt írt alá az I. rendű alperes jelenlétében és ugyanakkor pénzt vett át a gondnoktól. A tanúk vallomása, valamint a felperes személyes előadása is arra utal, miszerint voltak alkalmak, amikor a felperes nagyobb, esetleg több tízezer forintos kiadást eszközölt (telefon, borotva, stb.). Emellett nem volt vitatott, hogy a gondnok a felperes érdekében rendszeresen intézkedett a kórházi eltávozását követő helyzete és ellátása biztosítása céljából.

A 2012. május 30. és 2013. március 31. közötti időszak tekintetében a felperes 175.000 forint összértékű okiratok tekintetében hivatkozott arra, hogy azokat kitöltetlenül írta alá, továbbá három üzemanyagköltségről és telefonköltségről szóló kiadás felszámítását kifogásolta. Amennyiben ezek összegéből levonásra kerül a felperes által elismerten 2012 decemberében részére átadott 15.000 forint, az adott időszakra megjelölt 155.000 forintos követelése számszakilag nem egyértelmű. Ezen túlmenően a maradványösszegre vonatkozó követelése nem alapos, ezt ugyanis a gondnok az előző számadásból vezette le.

A második időszakra vonatkozó követelés tekintetében sem bizonyosodott be, hogy a felperes az elismervények szerinti összegeket nem vette át. Az elismervények, csekkek kiállítási dátuma pontosan megegyezik a számadásban előterjesztett hónapokkal és számszakilag egyeznek.

A harmadik időszak tekintetében ugyancsak ellentmondásos a felperes követelése. A 2016. április 20-án előterjesztett beadványában még azt adta elő, hogy a kiadásként megjelölt összegekből ténylegesen csak 2.660 forint volt az, amit az I. rendű alperes feladott neki, a 4 x 10.000 forint azonban részére nem került kifizetésre. Később azonban ezzel ellentétesen, akként nyilatkozott, hogy az I. rendű alperestől a 10.000 forintos összegeket megkapta és csak három hónap vonatkozásában (2014. május, június, július) hivatkozott arra, hogy az 5.000 forintos összegek nem kerültek részére átadásra. Mindezekre tekintettel, az elsőfokú bíróság ezen időszak tekintetében is azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes elszámolása megfelelő. Az előző időszakra megmaradó maradványösszeg (25.357 forint), valamint az április, május, június, júliusra számított 12.825 forintos összegekből 76.657 forint adódik, ami megegyezik a kiadási oldalon szerepeltetettel. A

kiadások vonatkozásában az elszámolási tételeket az I. rendű alperes bizonylatokkal, átvételi elismervényekkel, postai csekkek feladóvevényeivel igazolta, melyekre tekintettel nem alapos a felperesnek a 4 x 2.825 forintos elszámolásból fakadó igénye. Ezen részösszegek ugyanis benne foglaltaknak az átvételi elismervényen szereplő összegekben, illetve postai feladási csekkek összegében.

Nem alapos a felperes kifogása az üzemanyagköltség és a telefon feltöltés tekintetében, mert ezek költsége az egy éves időtávlatra figyelemmel elfogadható és reális költségnek tekinthető az I. rendű alperes tevékenységével kapcsolatban. Az, hogy a **d.-i** lakos I. rendű alperes ezen a településen vásárolt üzemanyagot, nem teszi kétségessé azt az állítását, hogy az üzemanyag a felperes érdekkörében merült fel. Számos adat utal arra, hogy az I. rendű alperes rendszeres kapcsolatot tartott a kórházban lévő felperessel és kórházon kívül is találkoztak. A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresete alaptalan, ezért az a II. rendű alperessel szemben sem foghat helyt. Erre tekintettel a bíróság a keresetet elutasította. Pervesztességére figyelemmel kötelezte a felperest az alperesek részére a perköltség megfizetésére. Költségmentességére tekintettel a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli, továbbá pártfogó ügyvédjének díja is az államot terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítélet tábla az ítéletet változtassa meg és keresetének adjon helyt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tények alapján jogszabálysértő határozatot hozott. Kifogásolta, hogy a 2018. január 30-i tárgyaláson az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta őt az I. rendű alperes írásos beadványáról, így arra reagálni, nyilatkozni nem tudott és az ítéletből nem derül ki az sem, hogy azt a bíróság ítélete meghozatalakor figyelembe vette-e.

Az elsőfokú bíróság döntésének indokolását olyan tényre alapította, ami nem valós. A felperes nem azt állította, hogy az I. rendű alperes mindannyiszor elhívta őt az ... útra üres nyomtatványok aláírására, hanem azt mondta, hogy több nyomtatványt íratott vele alá előre és azokat használta fel az elszámolásnál. Ezért kérte tanúként kihallgatni **A.T.-t**, aki elmondta, miszerint nem látott változást a felperes pénzköltési szokásaiban, az mindig egyforma volt és csak a kedve volt változó a különböző kezelési időszakokban. Az elsőfokú bíróság ellentmondónak tartotta a felperes előadását, melynek kiinduló állítása nem az ítélet szerinti előadás volt, ezért az abból a Pp. 206. §-a szerinti mérlegeléssel levont következtetés logikailag nem okszerű. Az ítélet indokolásában foglaltakkal szemben a tanúk, a felperes kezelőorvosa és **A.T.** vallomása, valamint a felperes előadása szerint a felperes szóvá tette, hogy problémái vannak az I. rendű alperes elszámolásával. Dr. **F.F.-né** kezelőorvos is a hivatkozott megállapítással ellentétesen nyilatkozott, melyből kitűnően a felperes azt mondta, illetve olyan kijelentéseket tett, hogy hűtlenül kezelte a járandóságát a gondnok. Ugyanezt adta elő **A.T.** is kihallgatása során.

Nem ért egyet a felperes az elsőfokú bíróságnak az elszámolás tárgyában tett azon indokolásával sem, hogy az I. rendű alperes jogszerűen számolta el elszámolásában a telefonköltséget. Ennek valós fennállását nem bizonyította és olyan telefonszámla kiadását kérte a perben figyelembe venni, melynek nem ő volt a tulajdonosa. A benzinköltségek vonatkozásában változatlanul fenntartja az álláspontját, ami tekintetében az alperesek eljárása nem mondható el gondosnak, mivel minimális jövedelmére figyelemmel a felperesnek a személygépkocsival járó gondnokot nem lett volna szükségszerű kijelölni és ennek költségét vele megfizettetni. A Gyer. szabályai alapján az elesett és segítségre szoruló személy jövedelmét fokozottabban szükséges védeni. Az elsőfokú ítélet súlyt helyezett **F.B.-né** tanú általánosságban mozgó kijelentéseire is, ami azonban nem értékelhető az I. rendű alperes állításának alátámasztására vagy a felperesi nyilatkozattal ellentétes megállapításra. A tanúk vallomása alapján az derült ki, hogy az I. rendű alperes járt a ... Kórházba, mert ott több

gondnokoltja feküdt, de hogy ez mennyiben érintette a felperessel való találkozást és ügyeivel való foglalkozást, az nem derült ki.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint tanúkkal bizonyította, hogy a felperest rendszeresen látogatta, pénzt adott át részére és csomagot is vitt neki. **A.T.** maga is elmondta, miszerint látta, hogy meglátogatja a felperest, több szatyorral ment hozzá és üres kézzel távozott. **F.B.-né** is elmondta, miszerint látta, hogy pénzt ad át a felperesnek és a tanú azt is bizonyította, hogy a felperes rendszeresen vásárolt a büfében, kijárt a kórházból, étterembe, szoláriumba járt és mobiltelefonja is volt. A felperes kezelőorvosa átadta a felperes 2015. szeptember 22. és 2015. november 2. között kórházban töltött idejéről szóló zárójelentést, melyben az aktuális részben jelzik, hogy környezete, főként az őt ellátó személyzet irányából rosszindulatot érzékelt, amire hangsúlyozottan igazságérzettel és ellenséges érzülettel reagált. Úgy találta, hogy kedvezőtlen életkörülményei ellenére kevesebb ételt kap, mint ami jár, azt a Facebook-ra kirakott fényképekkel is dokumentálta és a volt gondnokkal szemben bosszúállást tervezett, amennyiben nem fizeti vissza az elsikkasztott pénzét. A felperes jövedelme 25.650 forint volt, ennek a felét kapta közvetlenül kézhez, a másik felét pedig az I. rendű alperes adta át részére vagy vásárolt abból neki. Jövedelme rendkívül alacsony összegű volt, mellyel kapcsolatban a felperes feltehetően nem számolt utána, hogy annak alapján milyen kiadásokat engedhet meg magának. Teljességgel ésszerűtlen, hogy az I. rendű alperes több gondnokolthoz bejár a kórházba és csak a felperesnek nem adja át a pénzét vagy azt, amit kért tőle, nem vitte be részére. Alaptalanul kifogásolta a felperes a telefonszámla költségét, ami az ő ügyében merült fel. Az I. rendű alperes állapította meg a járadékát, elindította szociális otthoni elhelyezését, amit utóbb a felperes lemondott és emiatt ez ügyben többször is hosszan kellett telefonon beszélnie. A felperesi állítással szemben, részére teljes jövedelmét átadta, illetve abból vásárolt részére olyan dolgokat, amiket kért, és ezt a kihallgatott tanúk is bizonyították. A gyámhivatali eljárás során csatolásra került igazolás arra nézve, hogy rendszeresen látogatja a gondnok a felperest és ellátja zsebpénzzel, gondoskodik ellátásáról.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése és indokolása is megalapozott. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint, az ítélet helyes indokai alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a felperes előadásaiban mutatkozó lényeges ellentmondásokat és a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte és mérlegelte. Ennek eredményeként megalapozottan jutott arra a következtetésre, miszerint a felperes az általa aláírt átvételi elismervényekkel szemben nem bizonyította azt az állítását, hogy az általa elismert alkalmakon kívül pénzt az I. rendű alperestől nem vett át és üres elismervényeket írt alá. A perben kihallgatott tanúk az I. rendű alperes előadását támasztották alá, mely szerint rendszeresen látogatta a kórházban a felperest és kórházon kívül is találkoztak. **F.B.-né** kihallgatása során előadta, miszerint tizennégy éve ismeri a felperest, több alkalommal tanúja volt annak, hogy pénzt vett át a kórházban az I. rendű alperestől, melyről papírt írt alá, majd amikor jobb állapotba került, a felperes többször arra hivatkozással kért kimenőt a kórházból a városba, hogy pénzt vesz fel a gondnokától. A felperes a pénzét magánál tartotta, költségei alapján a tanú úgy ítélte meg, hogy havi kiadásai meghaladták a 12.500 forintot, mert látta a felperest az ...n a kávéházban enni, és volt olyan, hogy feltűnően barna volt és elmondása szerint szoláriumban járt. Az I. rendű alperes számadásaiból kitűnően, a segély neki utalt részéből kérelmének megfelelően vásárolt a felperesnek, amit **A.T.** vallomása is igazolt,

aki az előadottak szerint többször látta, hogy az I. rendű alperes szatyorral látogatta meg a felperest a kórházban, majd üres kézzel távozott. A fellebbezésben foglaltakkal szemben, **A.T.** olyan tartalmú nyilatkozatot nem tett, miszerint a felperes neki is szóvá tette, hogy problémái vannak az I. rendű alperes elszámolásával, a tanú vallomása szerint ugyanis a felperessel anyagi dolgokról nem beszéltek. Emellett dr. **F.F.-né** kezelőorvos vallomása szerint, a felperes anyagi viszonyaira odafigyelt és számon tartotta anyagi dolgait. A gondnokára csak utóbb, 2015-ben, állapotromlásakor kezdett el panaszkodni, a tanú meglátása szerint visszaesésében külső körülményeknek és behatásoknak is volt szerepe, gondolkodását külső kapcsolatai befolyásolhatták, melyek hatására ellenséges viszonyba került az őt ellátó személyzettel, ami gondnokára is kiterjedt, ekkor tett olyan kijelentéseket, hogy gondnoka a járandóságát hűtlenül kezelte.

A kifejtettek mellett kiemelendő, hogy a dr. **F.F.-né** tanú vallomása szerint az anyagi viszonyait számon tartó és erre odafigyelő felperes az I. rendű alperes a 2012. május 30. és 2013. március 31. közötti számadását 2013. július 10-én, a 2013. április 1. és 2014. március 31. közötti számadását 2014. május 12-én kifogás nélkül elfogadta és aláírta. E számadások korabeli kifogás nélküli elfogadása a felperes részéről az abban foglaltak szerinti kiadások felmerülésének, köztük az általa aláírt átvételi elismervények szerinti pénzösszegek átvételének, valamint a vele való kapcsolattartással és ügyei intézésével felmerülő költségek (benzin és telefon) elismerése. Mindezek mellett, a harmadik, a 2014. április 1-től, 2015. január 7-ig tartó elszámolásában az I. rendű alperes a bevételekkel szemben kiadásként kizárólag a felperesnek személyesen átadott, valamint részére postán megküldött pénzösszegeket számította fel, amit a felperes által aláírt átvételi elismervényekkel és a részére feladott pénzküldemények postai feladóvevényeivel igazolt.

Alapítván kifogásolta a felperes vele szemben kiadásként a benzin- és telefonköltség felszámítását, mely költségek a perbeli adatok szerint kétséget kizáróan a vele való kapcsolattartás és az ügyei intézése során felmerültek. A felperes által sem vitatottan ugyanis őt az I. rendű alperes a kórházban rendszeresen látogatta, kórházon kívül is találkoztak, továbbá telefonon tartották a kapcsolatot, valamint az I. rendű alperes a felperes részére intézeti elhelyezése lehetőségét kereste. Mindezekre tekintettel a számadás szerinti benzin- és telefonköltség nem eltűnt és mivel e költségek a felperes érdekében merültek fel, azok vele szembeni felszámítása is megalapozott.

Pervesztességére tekintettel az ítélet a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperesek részére a másodfokú perköltség, a képviselőjükkel felmerült ügyvédi, illetve jogtanácsosi munkadíj megfizetésére. Ennek összegét az I. rendű alperes tekintetében a pertárgy értéke alapulvételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint állapította meg, a II. rendű alperes vonatkozásában pedig e rendelet 3. § (6) bekezdése alapján annak figyelembevételével, hogy képviselője ellenkérelmét csupán a tárgyaláson való részvétele során terjesztette elő. A felperes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli, továbbá a felperes peresztessége folytán az őt képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére teljes egészében az állam köteles.

Budapest, 2018. november 8.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
bíró

